NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13311

LIDELEKH MAYNE

Nochem Weisman

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

נחום ווייסמאן

הילע געמאָלן פֿון אירען ווייסמאַן
אילוסטרירט פֿון נחום ווייסמאַן

Lidelech Meine

Copyright 1640

By NOCHEM WEISMAN

Printed in U. S. A.

ארויסגעגעבן מיט דער הילף פֿון בר. 103 צ. א. ט.

284 Osborn Press 133 Osborn St., Brooklyn

לידעלעך מיינע

לידעלעך מיינע
פאר מיר און פאר דיר ;
א זון מיט א רעגן
באם שוועל פון מיין טיר...

א זון מיט א רעגן
אף בוים און אף בלום
אף קליינינקע קינדער
וואס שטיפן ארום...

ווי ס'לאכן די בלומען
אין רעגן און זון —
אזוי זאלט איר וואקסן
מיט פרייד און מיט זון!...

נחום ווייסמאן

אין פעלד . . .

איך וועל גיין אין פעלד
בלומען וועל איך קלייבן :
גענדזועלעך צום וואסער
וועל איך דארטן טרייבן . . .

אפן גרינעם פעלד
עפל וועל איך רייסן :
און מיט זיסע בארן
וועל איך דארט פארבייסן !

אף די גרינע בערג
וועל איך טאנצן שפרינגען :
מיט די טויזנט פייגל
וועל איך דארטן זינגען ! . . .

אלע, אלע קינדער

אלע, אלע, אלע
קינדער, קומט צו מיר!
אלע שענסטע בלומען
בליען פאר מיין טיר...

געלע, בלויע, רויטע,
ווייסינקע ווי שניי;
אלע שענסטע רויזן
בליען צווישן זיי...

זינגען פייגל לידער —
לידער און א שיר;
אלע, אלע, אלע
קינדער, קומט צו מיר!

אָט איז אַ בענקל

אָט איז אַ בענקל
און אָט איז אַ טיש:
שטייט דאָ אַ וואַזע
מיט גאָלדענע פיש . . .

אָט איז אַ פענצטער
און אָט איז אַ טיר:
אָט איז אַ שערל
פאַר איר און פאַר דיר . . .

אָט איז אַ סטעליע
און אָט איז אַ דיל:
קינדערלעך גוטע,
שפּילן זיך שטיל . . .

אין זו...

ביבי און בעבע
און בערעלע־בו,
זיינען געגאנגען
שפאצירן אין זו...

האט בערעלע־בו
געבועט ברבו
און איז א מענצל
געגאנגען אין זו...

האבן זיי פריילעך
געלאכט דארט אין זו
ביבי און בעבע
און בערעלע־בו...

גאַנדז און גאַנער...

גאַנדז און גאַנער
ביידע ווייסע —
זיך דערציילן הויך —
אַ מייסע...

גראַגערט גאַנער
גראַגערט גאַנדז
ביז זיי גייען זיך
אַ ט אַ נ ץ...

און אַז ביידע
ווערן מיד —
זינגען זיי
אַ גראַגער־ליד...

דער דאך ...

דער דאך איז א שווארצער
און הויך אט אזוי;
אף ארעמע שטיבלעך
דער דאך איז פון שטרוי...

קומט דארט א פויגל
און מאכט זיך א געסט ;
זינגען אף דעכער
אין פרילינג — די געסט...

און דארט אפן שפיץ
פונעם שטרויענעם דאך —
שטייט זיך א בושל
און גיט זיך א לאך ...

העי הינדעלע...

העי הינדעלע, הינדעלע
ווייס ווי דער שניי —
זיי אַ גוט הינדעלע
לייג מיר אַן איי...

לייג מיר אַן אייעלע,
לייג פֿאַר מיר צוויי;
וועל איך דיר לאָזן
זיצן אַף זיי...

וועסטו דאָרט זיצן
און וואַרעמען זיי;
וועסטו אויסבריען
מיר, הינדעלעך, צוויי...

איך און דו און זי . . .

—

איך און דו און זי און ער
שערן פייגל מיט א שער :
און פון גראָב און רויט פּאַפּיר
שערן מיר זיך אויס א טיר . . .

איך שער אַלע פענצטער אויס.
דו שער אויס דעם דאַך פון הויז :
אפן קוימען, אפן דאַך
שער אויס טייבעלעך אַסאַך . . .

שערן־שערן, שערל־שער
פאַרטיק וועט שוין ! שנעלער וועט :
זעסט, עס לאַכט שוין בא מיין שויב
אַזא בלויע, ווייסע טויב ! . . .

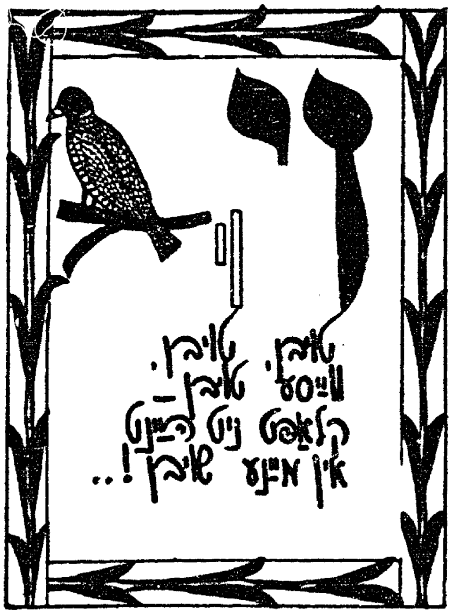

טויבן, טויבן

טויבן, טויבן
ווייסע טויבן,
קלאפט ניט היינט
אין מיינע שויבן . . .

הייבט זיך אויף
נאך העכער, העכער
איבער בוים און
איבער דעכער . . .

שטילער, שטילער
טויבן ווייסע
און דערציילט מיר
היינט א מייסע . . .

וועווריקל! וועווריקל...

וועווריקל, וועווריקל
ניסעלע, נא:
זיי נאר א ביסעלע —
שטילינקער, שא...

שרעק זיך ניט וועווערקע —
שפרינג ניט אוועק;
האסטו שוין ניסעלעך
פולינקע זעק?

באלד וועט דא שנייען
און קאלט וועט דא זיין;
ביסט גרייט פארן ווינטער
דו וועווערקע מיין?

איך און דו און זי . . .

איך און דו און זי און ער
שערן פייגל מיט א שער:
און פון גראָב און רויט פּאַפּיר
שערן מיר זיך אויס א טיר . . .

איך שער אַלע פענצטער אויס.
די שער אויס דעם דאך פון הויז:
אויפן קוימען, אויפן דאך
שער אויס טויבעלעך אַסאַך . . .

שערן-שערן, שערל-שער
פּאַרטיק ווער שוין! שנעלער ווער:
זעסט, עס לאַכט שוין בא מיין טויב
אויג בלויע, ווייסע טויב! . . .

טויבן, טויבן

טויבן, טויבן
ווייסע טויבן,
קלאפט ניט היינט
אין מיינע שויבן . . .

הייבט זיך אויף
נאך העכער, העכער
איבער בוים און
איבער דעכער . . .

שטילער, שטילער
טויבן ווייסע
און דערציילט מיר
היינט א מייסע . . .

וועווריקל! וועווריקל...

וועווריקל, וועווריקל
ניסעלע, נא:
זיי נאר א ביסעלע
שטילינקער, שא...

שרעק זיך ניט וועוורעקע —
שפרינג ניט אוועק;
האסטו שוין ניסעלעך
פולינקע זעק?

באלד וועט דא שנייען
און קאלט וועט דא זיין;
ביסט גרייט פארן ווינטער
דו וועוורעקע מיין?

זינגט די זעג...

זיג-זאג, זיג-זאג
זינגט די זעג;
זעגט די ברעטער
גאנצע טעג...

זעגן זינגען,
זינגט דער וואלד;
פארטיק איז א הויז
שוין באלד.

זיג-זאג זעגל
זאג מיר בלויז —
ווער וועט וואוינען
אין דעם הויז?

ח י ה ל ע . . .

היהלע, היהלע
חיה אין וואלד:
איז דיר אין ווינטער
קיינמאל נים קאלם?

ווארעמט דיין פוטער,
ווארעמט דיך אוים?
זאג מיר נאר, וואו איז
אין ווינטער, דיין הויז?

ווען שנייען באדעקן
דאס פעלד און דעם וואלד —
זאג מיר, ווער גיט דיר
צו עסן דארט באלד?

טעלער ווייסע...

טעלער ווייסע,
וואש איך ריין;
און איך וויש זיי אויס
א ל י י ן!

שטעל איך אויס זיי
אפן טיש,
פארן פלייש
און פאר די פיש...

שיינע טעלער
זויבער־ריין
אפן טיש
מיט פיש און כריין!...

א גוטע נאכט!

פיר און פיר

איז אכט;

טיר און טיר

פארמאכט!

זינגט די

זומער־נאכט;

א גוטע —

גוטע נאכט! ...

דריי זיך ווינטל

דריי זיך ווינטל,
דריי זיך דריי:
באלד פאלט אויס
אין גאס א שניי . . .

איינס און צוויי
און דריי און פיר:
גיי א מענצל
פאר מיין טיר . . .

ווינטל דריי זיך,
דריי זיך אויס:
קער די גאסן
בעסער אויס . . .

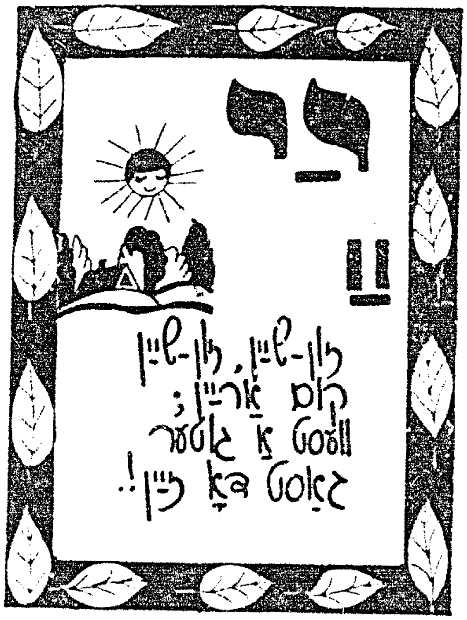

זון־שײַן

זון־שײַן, זון־שײַן
קום אַרײַן:
וועסט אַ גוטער גאַסט
דאָ זײַן!

כ'וועל דיך זעצן
אויבן־אָן
וואו ס'קרייעט
מײַן בלויער האָן!...

זון־שײַן, זון־שײַן
זאָג, איך וואַרט:
ברויגעז־דו מיך
אָפּגענאַרט!...

כמארעס שווארצע . . .

כמארעס שווארצע
שוועבט פארביי;
לאָזט מיין הימל
בלוי און פריי . . .

לאָזט מיין הימל
בלוי און פריי —
ווי דער ערשטער
טאָג אין מאי . . .

שווארצע כמארעס
טראָגט זיך אָפּ;
זעט, עס קאַפּעט
שוין אַראָפּ!

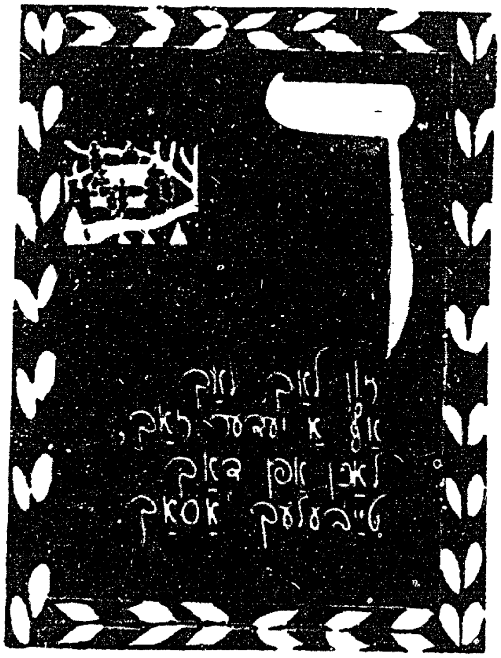

לאַכט די זון . . .

זון, לאַך-לאַך-לאַך
אף אַ יעדער דאַך ;
לאַכן אפן דאַך
טייבעלעך אַסאַך . . .

לאַכן אפן דאַך
טייבעלעך אַסאַך ;
דרייען זיך אַרום
רונד און רונד אַרום . . .

רונד און רונד אַרום
פליען, פליען אום ;
טייבעלעך אַסאַך
רוען אפן דאַך !

לערער, לערנט מיך . . .

לערער, לערנט מיך שרייבן.
שרייב איך ריין און שיין;
זע, מיין פולן נאמען
שרייב איך שוין אליין!

זיידע, ליבער זיידע,
כ'ליב דיך אן א שיר;
מארגן וועל איך שרייבן
א בריוועלע צו דיר . . .

היינט, דארף איך נאך לערנען —
האב איך נים קיין צייט;
מארגן, ליבער זיידע —
מארגן — איז נים ווייט! . . .

מאַמע; הער! . . .

מאַמע, מאַמע, מאַמע —
מאַמע ליבע, הער:
כ'קאָן שוין יידיש לייענען
— „אַ מייסע, מיט אַ בער".

מייסע, מייסע, מייסע —
מאַמע, הער ווי שיין:
ס'וויל דאָס קליינע בערל
היינט אין שול גאָר גיין!

צו דער שול געגאַנגען.
טיר, געווען פאַרמאַכט:
איז ער אָפּגעשטאַנען
דאָרט, אַ גאַנציע נאַכט! . . .

אָ רויטע בלום . . .

אין אָ ווייסן גאָרטן,
בליט אָ רויטע בלום;
גרינע גראָזן וואַקסן
רונד אַרום, אַרום.

צווישן הויכע זאַנגען
צווישן גראָז אַרום —
[illegible]
[illegible]

צו דעם ווייסן גאָרטן
ליבע מאַמע, קום:
צווישן הויכע זאַנגען
וויל איך זען די בלום! . . .

נאָ, נעם . . .

נאָ, נעם די נאָדל
און ניי זיך אַ טיכל ;
אַ קליידל פֿאַר ליאַלקע,
אַ האַנטעך, אַ ציכל . . .

אַ וועלדל מיט ביימער
אויף ציכעלעך געלע ;
ניי אויס זיך דעם נאָמען
מיט אויסיעס העלע . . .

נאָ דיר אַ נאָדל,
אַ פֿאַדעם אַ לאַנגען
און ניי אויס אַ גאָרטן
מיט בלומען און זאַנגען . . .

אין אן אלטן וואלד . . .

אין אן אלטן וואלד,
אין א טיפן טאל,
איז א בער געווען,
געווען, געווען אמאל . . .

איז דער בער געווען
אזוי פויל און אלט:
איז אים דארט געווען
אזוי קאלט, א קאלט . . .

האט ער דארט געציטערט
טאג און נאכט אין קעלט:
און ער איז פארקראכן
ערגעץ אף דער וועלט . . .

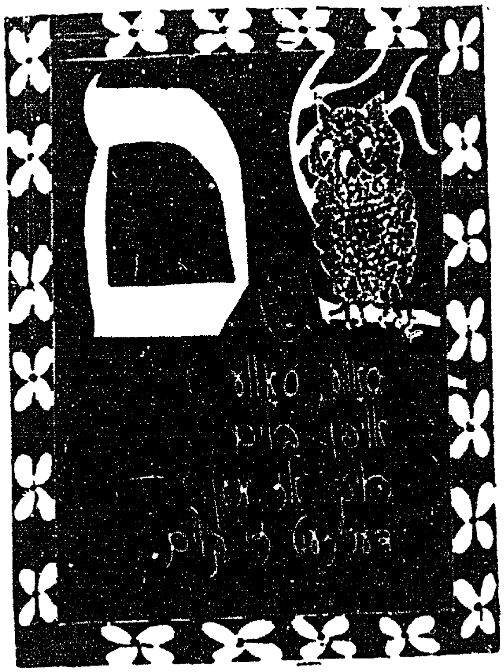

קלוגע סאָווע . . .

שטייט אַ סאָווע
אויפן בוים,
הויך אַז מען
דערזעט זי קוים.

סאָווע, סאָווע
אין דער נאַכט —
וואָס ביסטו
אַזוי פאַרטראַכט?

סאָווע, סאָווע
אַפן אָרט —
זאָג אַרויס
דאָס קלוגע וואָרט! . . .

עפּעלע לאַכט . . .

עפּעלע, רויט,
עפּעלע, גרין;
וויגט זיי דאָס ווינטל
אַהער און אַהין . . .

עפּעלע, גרין,
עפּעלע, געל;
פֿאַלט אַן עפּעלע
פֿאַר מײַן שוועל . . .

עפּעלע לאַכט
צו מיר אַרויף:
ייִנגעלע-צינגעלע
הייב מיך אויף!

פּאַפּאַ, נעם . . .

פּאַפּאַ! נעם די פּוטער
שמיר מיר אָן דאָס ברויט ;
אַז דער האָן וויל עסן,
קרייעט ער אַפן פּלויט . . .

וועל איך אויך באַלד קרייען
ווי דער רויטער האָן;
פּאַפּאַ, שנעלער, גיכער
שמיר דאָס ברויט מיר אָן!

זעסט, אַ פּענזל האָב איך
דאָ אַ, אין מיין האַנט ;
כ'וועל אַרויס אין דרויסן
מאָלן אַף דער וואַנט ! . . .

פייגעלע, פייגעלע . . .

—

פייגעלע — פייגעלע
פליגעלע — גרין ;
שפרינג נים אין שמייגל
אהער און אהין . . .

פליגעלעך געלע.
פעדערלעך בלוי ;
לערנט מיך אויך פייפן,
פייפן אזוי !

פייגעלע, פייגעלע —
ערשטער מאי —
ווילסטו, ווילסטו
אויך זיין פריי ? . . .

אין הויף

אין הויף לויפן קינדער
אראפ און ארויף;
זיי גראבן א גארטן
אין מיטן דעם הויף...

זיי פלאנצן דארט גרינס;
זיי פלאנצן א בלום;
פריילעכע קינדער דארט
טומלען ארום...

קאן ליאלקע נים שלאפן,
סע טומלט אין הויף;
ליאלקעלע, בעסער
שטיי שוין אויף!...

ציגעלע-ציג . . .

ציג-ציגעלע- ציג
שפּרינגט אין הויף אַרום ;
צופּט פון דאַך דעם שטרוי,
און צעטרעט די בלום . . .

ציג-ציגעלע-ציג
רוט ניט אַף אַן אָרט;
ערשט געשטאַנען דאָ
און אַט איז זי דאָרט . . .

שפּרינגט אַף דאַך אַרויף
און שפּרינגט באַלד אַראָפּ ;
ציג-ציגעלע טראָגט
הערנער אפן קאָפּ!

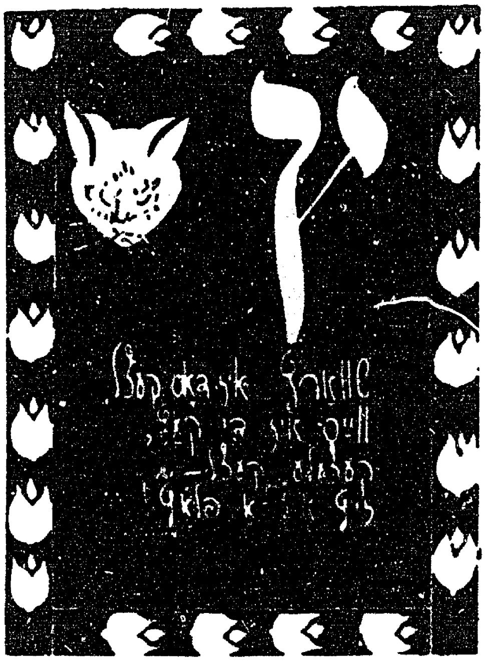

שוואַרץ און ווייס . . .

שוואַרץ איז ניט ווייס
און קורץ איז ניט לאַנג;
אַף פעלדער, אין זומער
וואַקסט ווייץ, אַף אַ זאַנג . . .

די קאַץ איז [illegible]ע.
דער קאַטער [illegible]ל;
דער וואָס עס פוילט זיך,
האָט ניט אין מויל . . .

שוואַרץ זיינען קוילן
און ווייס דאָס פּאַפּיר;
העי, קאַטער דו פוילער,
גיב זיך אַ ריר ! . . .

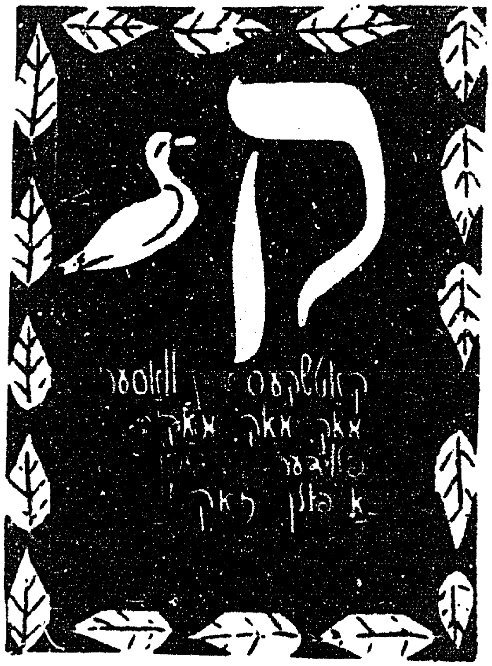

קאַטשקעס אפֿן וואַסער . . .

קאַטשקעס אפֿן וואַסער:
טאַק-טאַק-טאַק . . .
פּלוידער-פּלוידערן
אַ פֿולן זאַק . . .

שווימט אַהער
און שווימט אַהין;
יאָגט זיך נאָך
אַ געלער בין . . .

באָדט זיך אָפּ
און טינקט זיך איין;
קאַטשקעס! קאַטשקעס —
שטיל זאָל זיין!

ריר ניט אן . . .

ריר ניט אן די בלומען,
רייס זיי גאר ניט אויס ;
לאז זיי וואקסן, וואקסן
ביזן פענצטער־גרויס.

בלומען זיינען קינדער,
בלומען זיינען צארט ;
קומט דער פראסט אין ווינטער
ווערן זיי פארדארט . . . .

רויזן זיינען רויטע,
גלעקלעך, זיינען בלוי ;
קינדער מיינע ליבע
בליט איר אויך אזוי !

שערעלע שער . . .

שערעלע-שער
שער-שער-שער ;
שער אויס מיר א העזעלע
מיט א קורץ נעזעלע . . .

שערעלע-שער
שער-שער-שער ;
שער אויס מיר א פייגעלע
מיט א בלוי אייגעלע . . .

שערעלע-שער
שער-שער-שער ;
שער אויס מיר א טעקעלע
מיט א רויט בעקעלע . . .

טשערעפאכע-פוכע

שטערעפאכע — טשערעפ
מיט איר גרינעם קעסטל,
גייט ארום שפאצירן —
פיס און הענט אין וועסטל . . .

שפאנט זי שטיל, פאמעלעך
האט ניט וואו צו לויפן ;
פאר די גרויע האזן
וועט זי ניט אנטלויפן . . .

טשערעפאכע-פוכע
(שטיבעלע פון הארן!)
האסטו גאר ניט מוירע
מ׳וועט דיך איבערפארן? . . .

זשאַבע, זשאַבע

זשאַבע, זשאַבע —
קוואַ-קוואַ-קוואַ;
גיב אַם נאַך
אַ שפּרונג אַזאַ.

אַ שפּרונג אַהער
אַ שפּרונג אַהין,
ווייל פעלד איז גרינס
אין פעלד איז גרין . . .

אַ שפּרונג אין טייך
אַ שפּרונג אַרויס
און בלאָז זיך אָן
אַזוי די גרויס . . .

תמיד זאלסטו פאלגן . . .

תמיד זאלסטו הערן
טאטע-מאמעס ווארט:
אלע דיינע זאכן
לייגן אף אן ארט . . .

זיין א גוטער שילער —
לערנען גוט און פיין:
און א גוטער כאווער
צו די קינדער זיין!

תכף זאלסטו פאלגן.
א גוטער תלמיד זיין:
תורה זאלסטו לערנען
גוט און שיין און פיין ! . . .

אלע לידער . . .

אלע לידער אויסגעלערנט שוין
אין א קורצער, קורצער צייט :
קאן איך לייענען, רעדן, שרייבן
בריוו צו באבע־זיידע, ווייט . . .

זעסט, אט נעם איך מיין פאפיר,
נעם א בלייער אין מיין האנט :
כ'וועל שוין קיינמאל מער שרייבן
מיט קיין קוילן אף דער וואנט ! .

מיינע ליבע זיידע־באבע
כ'קען שוין יידיש לייענען פיין ;
שיק איך אייך א גרוס פון ווייטן :
נאר געזונט זאלט איר מיר זיין !

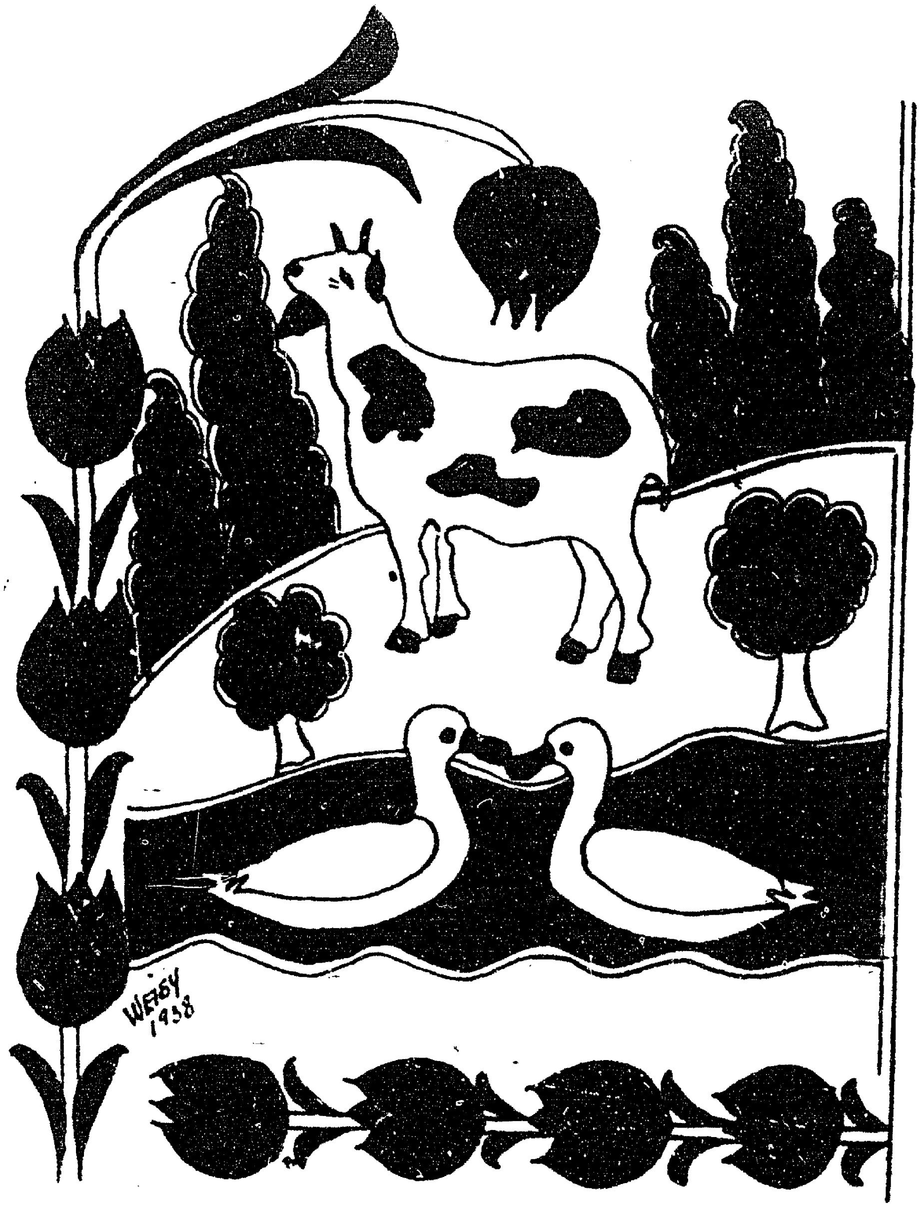
1938